

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR, AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felelős szerkesztő:

Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 2. Pénzküldemények ide küldendők

„Állván szilárdan a hitben“

Enokh vagy a megszentelő kegyelem.

1. Moz. 5, 24. 1. Kor. 16, 13.

A. Simpson.

Enokhban az emberiség a hetedik generációt érte el. 7-es szám a zsidóságnál a tökéletesség száma és jelen esetben az ideális ember típusa úgy egyéniségét, mint a rendeltetést illetőleg.

Egyéniségét illetőleg Enokh a bűnbeesés után az első képe volt a megszenteltségnek.

Rendeltetését illetőleg pedig ő volt az első, aki a halál átka felett állt.

Elragadtatása és szemléltető tanítása által kezeskedik a halhatatlanság ígéretének betöltéséről, ami Isten népére vár Krisztus eljövetelkor.

I.

Enokh egyénisége. Enokh szent élete két mondatban van körülrva: 1) Tetszet Istennek (Zsid. 11, 5.) 2) Istennel járt (1. Moz. 5, 24.)

Isten akarata és tetszése a megszenteltség mindenkor mértéke. Jézus saját tökéletes, hiba nélküli egyéniségének alapja e szavakban van kifejezve: „... én mindenkor azokat cselekszem, amelyek néki (az Atyának) kedvesek.“ (Ján. 8 29)

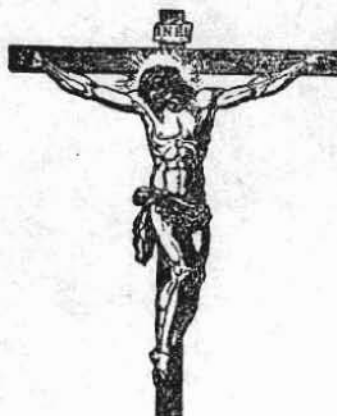
Az apostol így imádkozott a hívőkért: „Hogy

járatok méltóan az Urhoz teljes tetszésre.“ (Kol. 1. 10.) Mily gyöngéd és vonzó e kijelentés, amely megmutatja, hogy Isten akar a mi szeretetünkben és engedelmisségünkben örvendezni, sőt élvezettel tekint le azokra, akik kísérletet tesznek, hogy tetszését megnyerjék.

De még itt is kétféle ut van. Az egyik, amelyen Isten úgy tűnik fel nekünk mint valami áthatolhatatlan fal vagy vasbilincs. A kényszer utja.

És egy élvezetes ut: amikor Isten szent akaratát felismertük mint a hű és jóakaró atyának akaratát, mint egy üdvösségethozó akaratot alkalmazva a mi képességeinkhez és a rendelkezésünkre bocsátott segítő eszközökhöz. A bensőseges szerető szív cselekedni tudja azt és így Isten tetszését állandóan bírhatja.

Egy az elemi iskola első osztályába járó gyermek az ő tanítójának megelégedését bírhatja mint a legjobb tanuló, mégse volna képes felsőbb osztályok feladtvá-
nvaik megoldani. De ez nem is az ő feladata és ezt senki sem várja tőle nem is kívánja.

A gyermeknek csak napról napra a tanító kívánságának kell megfelelni, parancsát magáévá tenni és követni. És a tanító kívánsága alkalmazkodik a gyermek képességeihez és előmeteléhez.

Ekként Isten akarata és parancsa az alázatosak számára nem zsarnoki elvonat szabály — hiszen nem kívánja tőlünk ugyanazt az engedelmséget és szolgálalat mint az angyalok és arkangyaloktól kíván — hanem szelid és üdvözítő szabály az, alkalmazva helyzetünkhöz és fejlődésünkhöz.

Minden odaszentelt léleknek célja, hogy Isten meglegedése nyugodjék rajta. Sem a világnak sem önmagának nem fog tetszeni, ellenkezőleg, mások előtt külön, egyoldalú, élvezhetetlen és kellemetlen embernek tűnik fel. De valójában egyetlen más indulatu ember sem élvez annyi valódi örömet és Istennek kedvtelését minden ő utján; mert lépésről lépésre Istennek tetszését keresi. Az isteni akarat utján akarata sohasem lesz keresztelve, nem lesz indulatossá mint mások. Utjai a kedvtelésnek utjai, lábnyoma a békességnek nyomdokai. Különös áldás folytán szabaddá lett a megkötöttség lelkétől és állandóan az Isten szeretetének és az elfogadás tudatának boldogító érzésében él. Hallja az édes igéket: „Nem hagylak el sem el nem távozom tőled.” (Zsid. 13, 5.) Felette szünet nélkül világít Isten arculata.

De vajon lehetséges e, hogy bűnös emberek Istennek szünet nélkül tetszenek? Nem igaz e az, hogy a legjobb amit az ember cselekedhet folttal bír Isten előtt? Nem a legszentebb emberek hajoltak meg porig rá bizván magukat egyedül Isten kegyelmére és könyörületeségére.

Ez igaz, de éppen úgy igaz az is, hogy mindazt kaphatjuk Istentől, ami minket előtte kellemessé tesz és őt kielégíteni képes; és ily módon előtte folt és hiba nélkülieknek találhatunk.

Itt van a megszenteltség titka amit Jézus kinyilatkoztatni jött.

Csak egy ember van aki Istennek örökké tetszik, az Istenember Krisztus Jézus, akiről az Atya mondá: „Ez az én szerelmes fiam kiben én gyönyörködöm.” És csak egy ut van, amelyen Isten teljes tetszését nyerhetjük és ez a belső egyesülés Jézussal. Annaira bírván az Ő lakozását bennünk, hogy minden dologban Ő elégít meg és hogy mi Őt hozzuk Istenhez, mint teljes áldozatot és tökéletes életet. (Róm. 3, 25.)

Ez a „Megigazulás” titka: Elfogadjuk az Ő vérét az engesztelés vérté valamint az Ő igazságosságát magunkénak és megajándékozhatunk a szerelmesben kegyelmével. (Efez. 1, 6.)

A „Megszentelődés” titka pedig: Elfogadjuk Őt, belső életünké — „... aki Isten

által lett megszentelődésünké...” (I. Kor. 1, 30.) Ekként a mi megszenteltségünk nem emberi többé, hanem isteni, nem egy szakadozott rongyos köntös, hanem mintegy egy darabból szőtt (varrás nélküli). Az Atyának pedig kedve telik bennünk épen úgy mint Jézusban magában. Ily módon beteljesedett az Ő csodálatos kérése: „... hogy a szeretet legyen bennünk, mellyel engem szeretél és én is öbennük legyek.” (Ján. 17, 26.) Azért mert Ő bennünk van, ugyanavval a szeretettel leszünk szeretve, amivel az Atya szereli Őt, mert egy részévé lettünk neki.

Nincs más ut Isten fenséges voltának valamint az ember mélységes süllyedésnek megismeréséhez. Minden más megszenteltség emberi ez egyedül isteni. Magasabban áll mint a legjobb amit az ember cselekedhet és mégis könnyebb mint a legkisebb erőfeszítés saját erőben. Ez nem szerzett hanem Istentől nyert; nem feladat, hanem adomány; nem „Én” hanem Krisztus, aki bennem él. Nem a mi énünk legjava, hanem Isten legjava. Ez tűnik ki a kifejezésből ami Enokh megszenteltségét élénk tárja: „Istennel járt.” Élete személyi közösség volt Istennel nem önerőből szerzett vagy létrehozott igazságosság. Függett az isteni közösségtől és épen olyan egyéni volt, mint amilyen egyéni kell, hogy legyen a mi járásunk Jézussal. Mert ugyanaz a Jézus volt Enokh életének társa. Ez a keresztyén élet titka, titok mely évszázadokon korszakokon és nemzedékeken keresztül el volt rejtve és most ki lett nyilatkoztatva a szenteknek: „Krisztus bennetek a dicsőségnek reménysége.” (Kol. 1, 27. Káldi fordítás).

Megszentelődés tehát nem egy csodálatos állapot vagy dicső tapasztalat, hanem legbensőbb kapcsolat vagy egyesülés magával Jézussal az élő tökéletes szenttel. Mert nemcsak kegyelmet nyerünk, hanem minden kegyelmek Istent; nem megszenteltséget, hanem a szentet magát, nemcsak hatalmat, hanem a Mindenhatót, nemcsak bölcsességet, hanem a csodálatos egyesülést a tanácsadóval. Ez a titka az isteni megszenteltségnek. Belső eleven kapcsolat ez Jézussal, egy függés Őtől, pillanatról pillanatra és minden dologban. „Az Ő teljességéből!” Az új életre való kegyelem az Ő kegyelmének reánk való átruházása. Amint a bársonyra ráégett kép tüzes vasmintaképpel lesz reáprezelve, így vesz a Szentlélek erényeket Jézustól és bevési a mi sziveinkbe, hogy a mi mindennapi életünkben nyilvánvalókká legyenek. Ha tisztaság, felöltözzük az Ő tisztaságát. Ha hit, mienk lesz az isteni (krisztusi) hit. Ha szeretet, az Ő szeretete töltetett ki szívünkbe. „Azzal lesz teljessé a szeretet bennünk: mert miként Ő úgy vagyunk mi is e világban.” (I. Ján. 4, 17.) Ha békes-

ség; „Az Én békémet adom néktek.” Ha öröm: ... „hogymegmaradjon bennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék.” Ha erő: „nékem adatott minden hatalom és én veletek vagyok minden időben.” Tehát minden Krisztus kegyelméből hatalmából és személyes jelenlétéből ered. A megszenteltséget hit által nyerjük mint Jézus Krisztusnak a mi tökéletes Megváltónknak befejezett művét és önkéntes adományát. Egyik oldalán megadjuk önmagunkat feladván bűneinket és önbizalmunkat, másik oldalon pedig elfogadjuk Jézust és az Ő igény nélkülségét mint a ki elégséges nekünk minden jövőbeli szükségletünk kielégítésére. Ez időtől fogva életünk nem más mint saját egyéniségünk levetkezése és Jézus felöltözése. Abban a pillanatban amikor a hit ezt megragadja Jézus önmagát adja nekünk mint a mi új és tökéletes életünket. Krisztus tökéletes életének képe lesz reánk nyomva, mint a Szent-szellem csodálatos műve. Krisztus adományait hozza belénk a mindennapi életbe aszerint amint arra szükségünk van, számunkra Istentől megigazulásul, megszentelődésül és megváltásul. A bennünk lakozó Krisztus ez aki velünk jár mint élő valóság jobban szeretvén és szorosabb kapcsolatba lévén velünk mint a legjobb földi barát.

Egy amerikai uri ember felkereste egykor a kegyességéről híres Bengel Albertet. Szerette volna egyszer őt hallani imádkozni. Egyik éjszakán a szobájukat összekötő ajtónál hallgatódzott, remélvén, hogy a munkáját elvégzett Bengel imájából valamit hallani fog. Bengel elrakta könyveit, letérdelt és röviden így imákozott: „Uram Jézus közöttünk minden a régiben marad,” azután hamarosan elaludt. Oly szoros volt a kapcsolat Jézussal, hogy a szolgálat vagy munka nem tudta azt megszakítani és így nem volt szükség arra, hogy ez imával újra helyreállítassék. Olyan volt az a szüntelen kapcsolat Jézussal mint a szerelmesnek kapcsolata szerelmesével. Életünk legédesebb öröme, hogy Jézust mindenkor magamnál bírhatom.

A közvetlen isteni gyógyítás ésszerűsége.

II.

„Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelen követik: az én nevemben ördögöket űznek” ... „Azok pedig kimenvén prédikálnak mindenütt, az Ur együtt munkálván velünk, megerősíté az Igét jelek által, amelyek követik vala”. De ehhez ne feledjük el megjegyezni azt, ami történt az Ur velünk való utolsó beszélgetése és prédikálására

való kivonulásuk között, t. i. hogy: „felruháztattak mennyei erővel”. — Sátán hatalma természetfeletti — mi pedig törekeny földi lények csupán, a bűneset folytán nagyon gyenge ellenfelek vele szemben. Az egész emberi nem várakozása arra irányul, aki teljes hatalommal lép közbe, megmentésünkre — Jézusra! — Az emberi és testi szenvedések a törvény megszegésének átkaiként jönnek — s ezt a kijelentés világosan mondja — mennyire ésszerű a következtetés, hogy itt csak a Golgotha keresztlje segít igazán — a megszegett szövetség helyreállítása! A zsidó-nép Egyiptomból való kivonulása után, a Sinai hegyen csakhamar megkapja a törvényt. De ehhez csatoltan, a hűtlenség és törvénszegés esetére, mindjárt jön az átok kijelentése is. „Ha pedig nem hallgattok reám és mind e parancsolatokat meg nem cselekszitek és megvetitek rendelkezéseimet és az én végzéseimet megutálja lelketek: Bizony azt cselekszem én veletek, hogy rettenetességet bocsátok én rátok — a szárazbetegséget és a forró lázt, amelyek szemeket égetnek és lelket epesztnek. — Megver téged az Isten Egyiptomnak fekélyével, sülyel, varral és viszketegséggel — megver téged az Ur tébolyodással. — Megver téged az Ur gonosz kelésekkel a te térdeiden és combjaidon, amelyekből ki nem gyógyíthatatol, tetőtől talpig.

Szükség-e tovább vitázni? De mi, pogányokból megtért hívők nem voltunk a törvény és az azt követő átok alá rekesztve — a maga teljes értelmében — sőt, ha született zsidók volnánk is de most a Krisztushoz megtértek és benne hívők vagyunk, bizonyossággal mondhatjuk az apostol szavait: „Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká lévén értünk — mert még van írva: Átkozott minden, aki fán függ.” —

Amennyiben felhasználja az Ur a testi betegséget övéi fenyítésére és nevelésére, nem ésszerű-e a következtetés, hogy akkor járunk a helyes és Istentől kijelölt uton ilyen esetben, ha igazi odaadással és alázattal vetjük alá magunkat az Ur fenyítékének, hogy engedelmes és figyelmes szívet és fülket hozva az Ur elé, megértsük azt a leckét, amelyre ezuton tanítani akar. És ha ez valósággá lett, határozottan Hozzá fordulunk szabeditásért.

„Mert aki méltatlanul eszik és iszik, itéletet eszik és iszik magának, mivel hogy nem becsüli meg Urnak testét. Ezért van ti-közöttetek sok erőtlen és beteg és aluszna is sokan. Mert ha mi itélnők magunkat, nem itéltetnénk el. De mikor itéltetünk az Uról, taníttatunk, hogy a világgal együtt el ne kárhoztassunk.” Legközelebbi ismeretségem körében tartozó egyik fiatalember hallotta az Ur parancsát, hogy induljon az Ő igéje hir-

delésére, de füleit bezárta e szó előtt. Nemsokára végzetes kimenetelűnek ígérkező tüdővészit kapott. Megelőzőleg azzal a tervvel, hogy meggazdagodjék, keleti Kanadából nyugatra költözött. Most ott állott anyagilag, testileg, lelkileg tönkremenne. Ismét visszaköltözött keletre, Torontóba. Végül odajutott, hogy egy fagyos őszi napon felöltő nélkül, bőrig ázva és fázva érkezett haza és egy üveg mérget kiürítve azzal a gondolatral dobta magát ágyára, hogy reggelig vége lesz nyomorúságának. Amint a mérge hatását érezni kezdte — hajnal felé — szívében egy segélykiáltás támadt fel: „Uram segélj!” Reggelig élet-halálharcot vívott imában — reggelre nem csak a mérge hatása oszlott el, de mintegy isteni érintés érte beteg testét — gyógyult! Azóta nagy buzgósággal és megújult kegyelmi erővel készül az igehirdetői munkára. Jegyezzük meg ez esetet, amelyik nyilván mutatja, hogy a betegség vessző volt, amelyet az Ur azonnal elvett, milhelyt célját elérte, hogy t. i. gyermekét engedelmességre szorítsa.

Ha pedig a betegség a természetes élettani törvények megszegésének következménye is — úgy igen ésszerű következtetés, hogy az életmódban követendő célszerű változtatásokat kell alkalmazni, amelyeknek következtében a szervezet önmegújító erői felszabadulnak. Ez az eljárás maga gyakran az egészség teljes helyreállítását eredményezi. A szervezet életfunkciói azonban gyakran annyira kimerültek, hogy a természeti erők és emberi tudás alkalmazása nem bizonyulnak elegendőknek. Ilyen esetben — ha ugyan nem a többiekben is — azt kell következtetnünk, hogy a helyreállítás munkáját csak természetfölötti segítség eredményezheti. „De ha Annak a Lelke, Aki feltámasztotta Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is, az Ő tibennetek lakozó Lelke által.” Ez az ige nemcsak a feltámasztásra vonatkozik — mint sokan közülünk gondolják — a teljes váltság eredményeként, hanem még pontosabb írásmagyarázat szerint arra a megnyitó, gyógyító munkára alkalmazandó amit a Szentlélek isteni ereje ebben az életben visz véghez, a keresztyének Istennek oda-szentelt testében. Ugyanis a „halandó” jelzőt testünkre vonatkozólag, nem a halál utáni állapotra használja az Írás — hanem ez életben való állapotának jellemzésére. Rotherham „a halálra szánt testnek fordítja ezt. A vagy nem adja-e a Szentlélek megújító munkája előzét és zálogát annak, amit a feltámasztás és elragadtatás dicsőségében, teljes mértékben nyerünk? A teljes örökség, amely az Ur eljövetelekor osztályrészül jut — „a testnek váltsága.” Ebből ésszerűen következtethető, hogy a Szentlélek által adott hatalmas belső megújulásban, az új élet

adása által, a test is megkapja a romlandóság alól való teljes felszabadulás kóstolóját és zálogát. „Aki elváltoztatja a mi nyomorúságos testünket az Ő dicsőséges testének hasonlatosságára, amaz Ő hatalmas munkája szerint, mely által maga alá is vett mindeneket.” Az az erő, amely Krisztust a halál állapotából a feltámasztás állapotába helyezte át, elég arra, hogy itten új életerővel és frissességgel ruházva fel azoknak testét, akik hisznek — egykor pedig véghezvigye a fentlebbi szövegben adott ígéretet.

„Mindég készen legyetek megfelelni mindenkinek, aki számot kér tőletek, a bennetek levő reménységről, szelidséggel és félelemmel.”

Az esőernyő alatt.

Szeretők

Egy nagy elfoglaltságu kegyes urnő elfoglaltsága mellett kötelességének tartotta hetenként egy estén összegyűjteni a munkásosztály leányait, hogy nekik beszéljen arról, akinek egész szívét átadta. Amint éppen az összejövetel helyére sietett, esni kezdett az eső. Szerencséjére vele volt esernyője, amit felnyitott és így védve volt az eső ellen. Tulajdonságai közé tartozott azonban, hogy többet gondolt másokra mint önmagára. És ime pár lépéssel előtte egy szegényesen öltözött leányt látott, aki meggyorsította lépteit, hogy az eső elől meneküljön. Ennek utána sietett, hogy utolérje őt. Igaz, feltámadt szívében a gondolat, hogy ernyője oly kicsiny, hogy alig nyújt mindkettőjüknek védelmet és ha megosztja, önmaga lesz vizes. Na meg aztán nem is való, hogy ő urinő létere ilyen egyszerű leánnyal menjen végig az utcán. E gondolatok ellen azonban e kérdéssel szállt szembe: „Mit tenne Jézus?” A kérdésre pedig csak egy feleletet talált. Minden gondolkodás nélkül utána sietett tehát a lánynak és felajánlta neki, hogy megosztja vele ernyőjét. A megszólításra a leány megrettent, majd köszönetet mondott a szívésségért. De R-né nem hagyta magát oly könnyen elutasítani. Megismételte ajánlatát, mire a megszólított elpirulva azt válaszolta, hogy nem való neki egy urinővel egy ernyő alatt menni. R-né mitsem akart hallani a mentegetődzésből, hanem bizalmasan karon fogta a fiatal lánykát és így mentek tovább, kar a karban.

R-né az első látásra felismerte, hogy a leányka beteges, forró fohászbán kérte tehát az Urat, hogy találkozásukból áldás fakadjon a leány számára. Egy néhány általános kérdés után R-né így szólt hozzá: „Összejövetelre megyek, szoktál-e te is járni

összejövelekre?" „Nem, én nem járok összejövelekre” felelte a leány. „Jöjj velem ma este, jót fog tenni neked valamit hallani a mi szerető üdvözítő Urunkról.” A leány azonban tudni sem akart az összejövetelről. R.-né azon nyílt egyéniségek közé tartozott, kiknek érzésük arcukra van írva. Hamarosan észrevette tehát a leány barátnője csalódott arcát. Pár pillanatra szünet után így szólt tehát: „Mert ilyen kedves volt hozzám, hogy megosztotta velem ernyőjét, ez egyszer elmegyek önnel.”

Nemsokára megérkeztek. R.-né az ő szokott szívéllyel üdvözölte a megjelenteket, majd társnőjét ülőhellyel kínálta meg, egyszerű, de vonzó szavakkal. Mialatt pedig beszélt arról, aki bűneinket a keresztre vitte és sebeivel gyógyulást nyertünk, nem egy forró fohászt küldött a kegyelemnek trónja elé, hogy az Úr áldja meg az ígéket különösen annál, akit ma este az összejövetelre magával hozott. Mielőtt azonban az összejövetel végén a leánnyal beszélhetett volna, az már kiment a teremből.

Hónapok multak el. Már majdnem el is felejtette egykori kísérőnőjét. Egy napon azonban a város másik részében levő kórházba hívták, mert egy haldokló leány kíván vele beszélni. Azon a napon lehetetlen volt neki elmenni. A következő napon azonban oda sietett. A leány azonban már halott volt. Apólónője a következőket mondta: „Az elhalt megkért, hogy mondjam meg önnek, hogy soha nem felejtette el azokat a szavakat, amiket ön azon az esős estén az összejövetelen mondott, amelyre őt oly szeretettel meghívta. Amit mondott Jézus szeretetéről a bűnösök iránt és, hogy ő érzi, hogy eme szeretetre rábízhatja magát úgy betegségében mint halálában.” Isten békessége szent fényként ült az Urban elhunyt sápadt, de kedves arcán. R.-né szeretetteljes csókot nyomott homlokára, majd letérdepelve szívből hálát adott Istennek, hogy megmutathatta egy kedves léleknek az üdvösség útját. Menj és te is akként cselekedjél!

Az Úr Jézus Krisztus vérenek értékéről.

I. Pét. 1, 18, 19.

Péter apostol, valamint a többi tanítványok, Pál és János, magasztalják és dicsőítik a Megváltónak drága vérét, bizonyítást tesznek arról, hogy ez a vér tehet egyedül boldoggá és minden hívő lélek velük együtt örövend a Jézus vérenek, mint egy megbecsülhetetlen nagy kincsnek. Péter ezt a vért drága értéknek mondja, ami többet ér minden

mulandó világi kincsnél. Ha annyi aranyat és ezüstöt mérnének is le, mint amennyit ez az egész földgömb nyom. sőt ha még az összes égi testeket is hozzá vennék, úgy az által sem lehetne csak egy lelket is megvásárolni a kárhozattól és nem lehetne kimenteni Istennek haragjától, de az Úr Jézus vére, ez a drága vér, bír oly erővel és hatalommal.

Oh ha a boldogság aranyból és ezüstből állana, vagy ha ezzel lehetne azt megvásárolni, akkor a szegény emberek rosszul állnának, akkor az emberek még jobban hajszolnák a mulandó aranyat. De mivel az igazi boldogságot meg lehet találni a Jézus véreben, így a testi szegények számára is van boldogság, igen a testben és lélekben levő vérszegények is elnyerhetik ezt a boldogságot, ha csak akarják.

Ezért nem mondható az az ember boldognak kinek sok aranya van, vagy az boldogtalannak, akinek semmije sincs, mert minden ezen a földön csak rövid ideig tart. Sok ember azért lesz boldogtalanná a más világon, mert a mulandó arany volt neki bálványja és megkötője ezen a földön. De azok a lelkek boldogok lesznek, kik hit által magukévá tették a megbékéltetésnek drága vérét.

Ez után a boldogság után, eme vér után kutattak és nyomoztak a próféták (I. Pét. 1, 10) és jövendöltek az ujszövetségnek kegyelme felől, mert a Krisztusnak a Lelke ami bennük volt, bizonyítást tett az ő szenvedéséről és az azok után való dicsőségről. (11. v.) Még az angyaloknak is nagyon fontos tárgyuk ez, azért vágyakoznak is betekinteni ebbe az üdvösségbe, ebbe a boldogságba (12. v.) A Bárány Jézusnak véres feláldozása már a világ megalapítása előtt el volt határozva (20. v.) Láttak egy bárányt állani, mint egy megölytet az Istennek dicsőséges trónja közepén (Jel. 5, 6.) Csak az emberek, akiknek tulajdonképpen adatott, azok nem veszik komlyan. A legőbb ember csak azzal a boldogsággal foglalkozik, amelyik a Jézus vére nélkül értéktelen és haszontalan. Igen, a kereszti, a vér és Jézus halála, a világ bölcsei előtt utálatos és botrányoztató. (I. Ker. 1, 23.) Péter apostol azt mondja: Azt pedig tudjátok meg, hogy nem veszendő holmin, aranyon vagy ezüstön váltattatok meg. Pál pedig azt mondja: Ez pedig legyen néktek tudotokra, hogy nem a cselekedetek által igazítottatok meg. (Csel. 13, 39.) Mindnyájan tudjuk azt, hogy csakis az Ő drága vére által váltattunk meg. (Ef. 1, 7.) Ehez a vérhez meneküljétek! Igen a Jézus vére tesz bizonyítást a földön a mi üdvösségünkről, amit Jézusban találunk meg. (I. Ján. 5, 8.) Ez a vér beszélt, kiált, hívogat és csalogatja a bűnöst az örök boldogságba. (Zsid. 12, 24)

De mi mindent birunk a Bárány Jézusunk drága vérében? — Az új életnek alapját, minden kegyelemnek kezdetét, a megszentelődést és az ebből fakadó boldogságot. A kegyelmi élethez szükséges erőt és táplálékot. A hitnek gyarapodását és növekedését. A megőrző kegyelmek bizonyosságát. Az örök életnek ajándékát. Ezért mondja a Szent Lélek a Bárány Jézus véréért értékesnek és ezért oly nagy kincs az a hívő lelkek számára is.

Igy hát jöjj te is ehhez a vérben megnyilvánuló nagy szeretethez. Hadd jelentse ki magát néked az isteni vér, kiben van egyedül a váltságod és boldogságod.

Kolláz D. után Minor.

Lelki ébredésre van szükségünk!

Mily hatalmas, sötét, fenyegető hullámokat görget a hitellenség, a babona, a világi gondolkodás. Testvér látod-e? Hogy állhatna ellen Isten népe győzedelmesen a tomboló árnak, mely már-már a gátakat is kikezdte. Lelki ébredésre van szükségünk! hogy hadd váljon közkinccsé a krisztusi váltság, az üdvösség. Hány lélek számára *mélyesleges titok még az Ur jelenlétében való győzedelmes élet, a Krisztusban való igazi öröm s a Szent Lélekbeni bővülködés.* Vajha többen jutnának a kegyelem teljességének e dicső birtokába! Hogy megtelne e szomorú föld örömmujongással. Igen, lelki ébredésre van szükségünk! Hogy a formaságokból, a gépies Istentiszteletből, a szokásimádkozásból a Szentlélek üdítő frissességében gazdag élet szabadságára jusson minden hívő szív. Lelki ébredésre van szükség! hogy a Szentlélek teljes uralomra jusson életünkben, hadd teljenek meg Isten gyülekezetei élő tanúbizonyságokkal, hogy Jézus Krisztus tegnap és ma örökké ugyanaz! Hogy legyen minden Isten gyermeke ismét misszionárius, mint az Apostolok cselekedetében. Lelki ébredésre van szükségünk, hogy ne csak szóval tanítassanak a bibliai igazságok, de lássa meg a világ, hogy még vannak, kik valóban meghaltak Krisztussal, és feltámadtak vele együtt és erőben, győzelemmel és gyümölcsöző munkával tesznek eleget az Ur missziói parancsának: Tegyetek tanítványokká minden népeket . . . ! Nyomorusággal, könnyekkel, küzdelemmel s kétségbeeséssel telített világban élünk. Minden az örvény felé akar sodorni. A sátán prófétái félrevezetik a tömegeket. Oh Isten népe ébredj fel. Az utolsó aratás ideje érkezett el. Ébredj fel, ébredj, hivatásodra! Szükségünk van lelki ébredésre, hogy elkészüljön az Ur népe és felékesített menyasz-

szonyként várja az ismételjövő Királyt: Vajjon ki várja Őt, ki tud ma így imádkozni szívből: Jövel Uram Jézus!? A patmosi harsona zeng ma: Ime eljövök hamar; emlékezzél meg honnét estél ki: térj meg és az előbbi cselkedeteket cselekedd! Kinek füle van hallja, mit szól a Lélek a gyülekezetnek!

Vajha te is igazán keresztyén akarnál lenni. Ha igen, jöjj és segíts imádkozni, lelki ébredésért imádkozni; hittel, örömmel, hűségesen kérni az Urat, hogy osztályrészünkkel legyen az ígért, mit az Ur, a Mindenható ígért s amivel meg akar ajándékozni: Ezekiel 36, 27. 28.

Tim.

Az elvesztett dallam.

Ep 5, 14.

Egy kiváló orgonistáról beszélnek, hogy egy alkalommal lelkesülten ült hangszere mellett és gyönyörű melódiát csalt ki annak billentyűiből. Mind jobban és jobban elmerült a költésben. Ekkor hirtelen elhívták. Mikor vissza tért nem tudta többé a csodálatos melódiát megtalálni. Elvesztette azt.

Ez a történet emlékeztet bennünket azokra, akik egyideig vidáman futottak keresztyéni pályájukon, az Urnak új éneket énekelteltek, de most elnémultak elveszítvén örömlükét békéjüket és üdvüket. Gyászban és panasszal tekintenek vissza az első szeretet boldogító idejére, szebb új életüknek kezdetére, de a dallamot elvesztették. Áldás az Ur, hogy azt újból megtalálhatjuk. Ne gyászolj és panaszold tovább, hanem haladéktalanul tedd meg a következő lépéseket.

1) Légy bizonyos benne, hogy az Ur szívesen fogad, ha hozzá visszatérsz. Gondolj a tékozló fiura! Ő még mindig szeret téged. Vár reád! Atyai karjai kitérve állnak számodra.

2) Minden bűnödöt ismerd be. Bűneink választanak el bennünket Istentől. Ezeknek félre kell tétetni az utóból, hogy segítve legyen rajtunk. Jézus azért jött, hogy bennünket üdvözítsen a bűntől.

3) Hidd bűneid bocsánatát. A „Hiszek egyben” sokszor elmondottuk, de csak üres szavak voltak. Hígyj teljes szíveddel, hígyj most. „Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet.” (Zsolt. 103. 3.) Halld most szavát: „Gyermekeim a te bűnöd meg van bocsátva!”

4) Puhatold ki melyik pontnál tértél le. Talán azért volt mert egy gyékényen áruktál e világgal? Talán valami barátság vagy előszeretet volt az oka? Talán a test vágyódása — a szem vágya — elbizako-

dott élet volt ami által előbbi boldogságodat elvesztetted?

5) Tégy meg minden nyilvános lépést ami szükséges. „Ismerjétek be egymásnak a ti bűneiteket, hogy meggyógyuljatok.“ (Jak. 5, 16.) Ha igaztalanul cselekedtünk jóvá kell tenni amennyire lehetséges.

6) Add át magadat az Urnak teljesen és örökké. Az alap egészen Krisztussal. Ő teljesen be akar tölteni minket. Új szívet és lelket akar belénk adni. Bennünk akar lakozni és velünk járni.

7) Egész bizalmadat helyezd belé és az Ő kegyelmébe. Kegyelme nem csak felemel, hanem büntetlenségben megtarthat az Ő eljövételének napjára. Nem szükséges, hogy a Krisztusban való élet dicső melódiáját elveszítsük amíg az üdvözültek seregével a Bárány énekét énekelhetjük örökké!

A megtértek számára szóló intések és tanácsok.

G. von Viebahn tábornoktól.

*Ha valaki Krisztusban van, új terem-
tés az; a régiek elmúltak, imé újá lett
minden.* 2. Kor. 5, 17.

I.

A legnagyobb átalakulást élted át, mit emberfia életében átélhet: a világ fiából Isten gyermekévé lettél. A keskeny utra léptél a széles utról. Jézus Krisztus lett parancsoló uraddá, pásztoroddá, ki ezután mint bárányát akar az ideigvalóságból az örökkévaló dicsőségbe vezetni. Ő mindent oda adott érted, még életét is a keresztfán. Magára vette bűneid terhét, büntetését, átkát s megvásárolt drága vérével, megtisztított és megszentelt. *Most tehát az övé vagy* hogy szeretetének tanubizonyossága légy egy olyan világ közepette, mely még nem ismerte Őt. Mélységes hálával és alázatossággal tartozol beválni Őt szavaid és cselekedeteid által. Szavaiddal azért, hogy ezáltal Róla bizonyosságot tégy, hogy Neki szolgálj, valamint szembeszállj határozott bizonyágtételeddel mindazokkal, kik Isten szeretetét megvetik, vagy guny tárgyává teszik. Ne félj senkitől, mert az Úr van veled. Minél hűségesebben vallod meg őt az emberek előtt, annál boldogabb leszel, még ha bizonyágtételeddel miatt szenvedned kellene is, boldogság tölti be szívedet. (Olvasd Bibliából: 1. Pét. 3. 14—17 és Máté 5, 11—12. versét.)

Azonban a szóval tett bizonyágtételnél sokkal fontosabb az életed által való bizonyágtétel. Tégy mindent Jézusért.

Keress mindenben az Ő dicsőségét. Bármint tégy is reggeltől estig, munkaközben

az Ur iránti hálából tedd azt. Ne saját magad keresd, hanem nézz körül, mivel tudnál mások szolgálatára lenni, hogy tudnál mások terhét elviselhetőbbé tenni s hogy tudnál szívedben levő szereteted kifejezésre juttatni. Légy igaz minden szavadban, továbbá pontos és rendszerető, kötelességtudó minden — még a legkisebb dologban is, hogy észrevegyék rajtad, hogy Isten gyermeke vagy s ezáltal az Ur Jézus magasztalást vegyen. Világosságnak kell lenned, ki e jelenvaló világ sötét épületében világít, hogy mindenki lássa meg mit jelent Isten igaz gyermekének lenni. (Olvasd Máté 5, 14—16)

II.

Volt barátidnak, kik még a régi uton akarnak járni kikkal eddig világi módon éltél, tréfálódtál, fecsegtél, bűnőztél, a legnagyobb szeretet hangján kell tudomására hoznod, hogy Jézus lett legjobb barátoddá. Kötelességed, hogy éppen ezeknek tégy legelőször bizonyosságot Uradról. Ne szégyeld azt, ki éretted csüngött a keresztfán (Olvasd Márk 8. 36—38).

Legtöbb előbbi barátod, ha Jézusról neki bizonyosságot teszel, nem akar majd többé barátod maradni. Neked azonban barátokra szükséged van, de olyanokra, kik veled együtt a keskeny uton Jézust akarják követni. *Feltétlenül szükséged van Isten gyermekei közösségére.* Az egyedülálló kalász ha magva érni kezd, hamar letöri a szél. A fiatal, ujonnan megtért keresztyén képe ez, ki a világ viharában, az élet veszélyei között áll. Nézd csak a gabonátábla kalásztengerét, az egyik támogatja a másikat. A keresztyén testvéri közösség képe ez. Ezért csatlakozz olyan hívőkhöz, kik Jézust valóban szeretik, Érette élnek s szívük csak Megváltójukért tüzel. Őrizkedj a közömbös keresztyénektől, a világiasoktól s kiváltképp azoktól, kik az egyedül Jézus kegyelme által való megmentésedet kétségbevonják. Keress és ápolj közösséget olyanokkal, kik azon fáradoznak, hogy Isten kegyelméről, Jézus mentő szeretetéről szóló örömmüzenetet fáradtság és önfeláldozás árán is ismertté tegyék az emberek előtt, vagyis kik igazán dolgozni akarnak Jézusért. Vannak keresztyének, kik azt szeretik állítani, hogy minden az ő ismeretüktől és tanaiuktól függ és a helyes uton ők járnak csak egyedül. Vizsgáld meg őket figyelmesen, mielőtt hozzájuk csatlakoznál. Figyeld meg életüket s győződj meg, hogy van-e házaikban öröm, békesség és Isten dicsérete. Figyeld meg, hogy igazán szeretik-e Isten valamennyi gyermekét és van-e bennük vágyakozás azután, hogy minden igaz keresztyénnel szeretetben és egyetértésben legyenek. Őrizkedj a látszatkeresztyénektől, kik Isten

igéjében kételkednek. Keress olyan testvéreket, testvérnőket, kikkel imaközösséget táplálhatsz s együtt olvashatod velük a Bibliát; még akkor is, ha minden héten csak egyszer volna is ez lehetséges, hogy növekedj a hitben, az Ur iránti szeretetben és az Őt követéshez elengedhetetlenül szükséges hűségben.

Folyt. köv.

HIREK.

A püspöki titkár látogatásáról.

Az elmúlt hetekben kedves vendége volt gyülekezeztünknek. Sigg testvér, a püspök úr titkára nagy szeretettel jött, hogy tanulmányozza helyzetünket. A mai nehéz viszonyok a misszió munkában is éreztetik hatásukat. De az Ur ügye nem szenvedhet csorbát az anyagiak miatt. Mindnyájan fel vagyunk készülve a legsúlyosabb viszonyok között is kitartani Jézus zászlaja alatt.

Éppen ezért nem is erre fektettük a fősúlyt. Sigg testvér széjjel nézett gyülekezeztünk körében és örömmel tapasztalta, hogy van itt is ott is lelki élet és betölti a szívet az Ur Jézus szerelme. Ugy látszik olykor, mintha éppen külső nyomás alatt teremnének a legszebb gyümölcsök lelki életünk fáján.

Ha szükségessé fognak válni külső változások munkánk beosztásában, úgy mind-egyik misszió munkás az Ur kezéből fogja ezt fogadni. Semmi esetre sem fogjuk ezeket úgy tekinteni, mintha arravalók volnának, hogy kevesebb hévvel járjunk szegény bűnös emberek után. Eilenkezőleg Sigg testvér is azt reméli, velünk együtt, hogy most még nagyobb lelkesedéssel és odaadással fogunk harcolni minden jóért mint eddig. Isten áldása kísérje Sigg testvért Ausztriába, ahová tőlünk ment és onnan vissza szép hazájába Svájcba.

J. J.

A Brit külföldi bibliatársulat március 5-én ünnepelte Londonban a híres Guid-csarnokban fennállásának 128-ik évfordulóját, melyen a londoni főpolgármester elnökölt. Az ünnepélyen egy hatalmas kalácsot osztottak szét a jelenlevők között, amely 128 fontot nyomott, annyi fontot ahány működési évet számol a társaság. A kalácsot a társulat egyik barátja adományozta. Az ünnepi beszédet Bartlett lelkész tartotta aki sok éven keresztül működött mint a londoni misszió társaság misszionárusa Új Guineában. Két vak gyermek olvasott a vakok számára készült bibliából, hogy mutassák milyen áldást hozott a társulat a vakok számára is.

A családi tüzhely megszüntetése. A bolsevizmus a család elleni küzdelmet nagy buzgalommal folytatja tovább. Kuybischew a népbiztosok helyettese egyik beszédében

kijelentette, hogy a következő két évben a szocializmus keresztülvitele terén nagy lépéssel fognak előre haladni. A családi konyha megszüntetése által a polgári család szilárd-sága meg fog inogni. Egész Oroszország nagy népkonyhák által lesz táplálva, amelyek ezen felül az államnak nagy megtakarítást jelentenek. A család megszüntetése a kollektív Oroszország felépítésére újabb lökést ad. A pogánvok dühösködnek az isteni rend ellen, de az egekben lakozó neveli őket.

Olaszország. Ez egész országban a római egyház rendszeres hadjáratot indított a protestantizmus ellen. A millanói érsek és más püspökök pásztorlevelükben támadták a reformációt és az Olaszországban otthonos Valdensieket. A millanói egyetem rektora Gamelli aki ferencendi szerzetes protestans ellenes hetet tartott, hogy Luther és Wald Péter követőit eretnekeknek bélyegezze. Eme eljárásnak mélyebb okát nem a türelmetlenségben kell keresni, hanem bizonyos áttérésekben, melyek az utóbbi időben történtek. Garrat püspök evangélikussá lett, szint-egy Dr. Eichen a florenci németh katolikus egyház vezetője. A Róma melletti San Sebastianoban pedig a legutóbbi karácsonykor 110 családapa lépett ki a római egyházból és Rómából egy methodista prédikátort hívtak, aki eljövén a községnek még 300 lakosa csatlakozott. A községben megkezdtek a protestans templom építését.

A vasárnapi iskolai világszövetség tizenegyedik kongresszusa f. év július 25-től 31-ig lesz megtartva a braziliai Rio de Janeiro-ban. Több mint 50 államból jönnek össze a kiküldöttek és vasárnapi iskolai vezetők. Ez az első eset, hogy ilyen keresztyén világ konferencia az egyenlítőtől délre ülészik. Bizonyára Délamerikát illetőleg a lelki életre nagy jelentősége lesz.

Felülfizetések: Özv. D. J.-né St. K. 8 pengő. Köszönet érte az Ur adja vissza sokszorosan.

Hány új barátot szereztél már a Békeharang számára?

Nyomtatványokat, folyóiratokat
hihetetlen olcsó áron készít

Kultura-nyomda, Kaposvár Fő-u. 26.

Árajánlással készséggel szolgál.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövet-
kezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában
Kaposvár, Fő-utca 26. Cég: Henczer István.